

[Hanne Severinsen]

som hvis man sidder i den lille lejlighed og er helt isoleret.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg er lidt ked af, at fru Lilli Gyldenkilde ikke fik mine to væsentligste pointer i det, jeg sagde, med, nemlig at vi var kommet over den fase, hvor vi beskæftigede os med analysen, og var kommet til den konklusion af analysen, at uddannelse faktisk er en nødvendig forudsætning for, at netop kvinderne kan tage del i de nye arbejdspladser i de mere kreative og skabende funktioner, at kvinderne kan være med til at planlægge, kan være med til at styre, kan være med i indflydelsen på selve samarbejdsrelationerne og samarbejdsprocesserne. Det mener jeg er en væsentlig ting at få understreget i forhold til, hvad det er for en uddannelse, der skal stilles til rådighed for kvinder. Det skal nemlig ikke kun være den uddannelse, der handler om en manuel betjening, men også en uddannelse, der handler om at gøre dem i stand til at vurdere, at dette er et arbejdsredskab, som kan bidrage til, at arbejdet på arbejdspladserne bliver sjovere, bliver mere spændende; der kommer større udfordringer i det.

Det var den ene pointe. Den anden pointe var det med sikkerheden, hvor vi har den opfattelse, at når mange gravide kvinder er nervøse og bange, må man kunne imødekomme dem på den måde, at man sikrer, at de kan blive fritaget for terminalarbejde, uden at de bliver svækket på arbejdsmarkedet i øvrigt, og det må under alle omstændigheder være et aftaleforhold mellem arbejdsgivere og arbejdstagere.

Det mener vi er to afgørende ting med henblik på at få skabt en situation, der ikke har de ligestillingsmæssige og beskæftigelsesmæssige konsekvenser, som denne forespørgsel handler om.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil give fru Jytte Andersen ret i, at uddannelse er en absolut forudsætning, og at kvinderne skal have uddannelse ikke blot i, hvordan man trykker på knapperne, men selvfølgelig også i, hvad de betyder, og hvilken samfundsmæssig betydning det har.

Men det var ikke det, jeg kom herop for at sige. Jeg har siddet og skrevet ned, hvad alle ordførerne har sagt, og de har simpelt hen sagt, at ligestillingskonsulenterne skulle gøre, ja, jeg ved ikke hvad, de skulle gøre utrolig meget. Det handler om 14 kvinder. Alle ordførerne fra de borgerlige har snakket om det, og den eneste konklusion, man kan drage af, at man mener, de skal gøre så meget, må da være, at man ansætter nogle flere. Hvordan 14 kvinder skal kunne overkomme at lave det, som de borgerlige mener de skal gøre, er noget af en gåde for mig. Lad os da i det mindste konkludere, at vi ansætter nogle flere.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg synes også, det var en mærkværdig argumentation, fru Hanne Severinsen brugte. Efter at have holdt en forholdsvis positiv tale om, at vi skal gøre noget ved disse problemer, kan jeg ikke helt forstå, at man skal gøres til grin, fordi man siger, at nogle flere ligestillingskonsulenter, vil hjælpe på problemerne. Det er det helt givet at de vil. Hvis I vidste, hvor de 14 ligestillingskonsulenter, vi har, er bebyrdet med arbejde! De kunne sagtens ude i hvert eneste amt bruge én mere og dermed opsøge nogle flere kvinder og støtte dem, tilskynde dem til at søge ind i de ultraditionelle erhverv, som vi jo godt ved de skal ind i. De kan ikke ende med at sidde og trykke på duppeditter alle sammen. Vi skal langt videre, vi skal også ud uden for skærmene, og det er klart, at får man fat i nogle flere, vil det betyde, at man kan råde og vejlede og få dem over i nogle andre tiltag. Det var det ene, jeg ville sige.

Det andet er til fru Jytte Andersen: jo, jeg forstod da godt de to pointer omkring uddannelsen, for det har vi været enige om i årevis, og det har vi sagt i alle de år, jeg har været herinde. Vi har også støttet, at kvinderne skal kunne fritages for deres arbejde, hvis de sidder med disse ting, så her er vi fuldstændig enige.

Det, jeg var ked af, var manglerne. Når man ikke snart dertil, hvor man siger: skal der laves positive særforanstaltninger for kvinder – og det er vi jo mange der mener at der skal – så mener vi godt nok noget forskelligt med det, og jeg hører til dem, der